

200704115/1.

Datum uitspraak: 31 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/42428 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 10 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2007, verzonden op 23 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

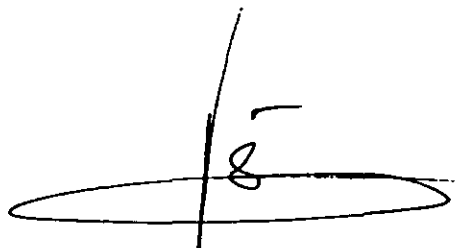
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

307.

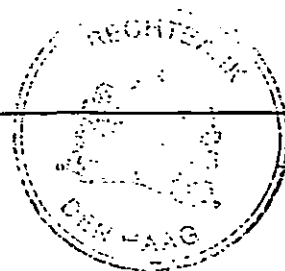
Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak



RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/42428 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
10 mei 2007**

inzake

geboren op van Syrische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. R.I.R. Denz, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. C.M. Lindeboom, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 10 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 14 februari 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 29 maart 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.2 Eiser legt aan de aanvraag ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel, omdat hij verdragsvluchteling is. Hij voert daartoe het volgende aan. Eiser stelt dat hij vanwege de activiteiten van zijn vader (voor de Communistische Partij Polit Bureau) in de negatieve belangstelling van de Syrische autoriteiten staat. Hij is in maart 2002 opgehouden voor verhoor en mishandeld. In juni 2002 is eiser nogmaals opgehouden voor verhoor. De vader van eiser en de rest van het gezin zijn in 2002 naar Nederland gevlucht en in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder a Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Eiser stelt dat de reden waarom hij niet direct met zijn familie is ingereisd, is gelegen in het feit dat hij een motorongeluk kreeg en in het ziekenhuis belandde waardoor hij niet mee kon. Vervolgens heeft eiser zijn dienstplicht vervuld van 1 maart 2003 tot 1 juli 2005. Eiser heeft op 7 januari 2006 tezamen met zijn broer, met behulp van een reisagent het land weten te verlaten.

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Het asielrelaas van eiser is onvoldoende zwaarwegend voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiser komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef onder a, b, c, d danwel f van de Vw.

2.4 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat er sprake is van vrees voor vervolging op grond van 'guilt by association'. De negatieve aandacht voor eiser vanwege de politieke activiteiten van zijn vader blijkt uit de mishandelingen die eiser en zijn broer moesten ondergaan. Voorts doet eiser een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Eiser is tezamen met zijn broer Nederland ingereisd. Zijn broer vervulde ten tijde van het vertrek van hun ouders de dienstplicht en kon evenmin met het gezin vertrekken. Aan deze broer is wel een status verleend. Zijn asielrelaas vertoont grote gelijkenis met dat van eiser. Nu de broer van eiser in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel is er sprake van willekeur en wordt er met twee maten gemeten. Verder stelt eiser dat er geen sprake is van een substantiële periode waarin eiser zelfstandig in zijn levensonderhoud heeft voorzien. Eiser noch zijn broer konden op eigen kracht een baan vinden of behouden. Eisers broer is pas naar Libanon vertrokken toen eiser in dienst ging en dus verzorgd werd. Hij is zodra eiser afzwaaide weer teruggekeerd, aldus eiser. Tot slot stelt eiser dat hij bij terugkeer naar Syrië opnieuw in de negatieve belangstelling van de Syrische autoriteiten zal komen te staan, onder meer vanwege de presentatie bij die autoriteiten voor het verkrijgen van een laissez-passer.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 29 kan een verblijfsvergunning asiel –onder meer– worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard of voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algemene situatie aldaar.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.7 Tussen partijen is niet in geschil dat uitgaan dient te worden van de geloofwaardigheid van de door eiser afgelegde verklaringen. Derhalve dient de rechtbank uitsluitend te toetsen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de feiten en omstandigheden in het asielrelaas geen rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning op één van de in artikel 29 Vw genoemde gronden kunnen vormen.

2.8 Ten aanzien van het beroep van eiser op het gestelde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft zich in het voornemen en in de bestreden beschikking op het standpunt gesteld dat niet is gebleken dat eiser vanwege de problemen van zijn vader onder een dermate negatieve aandacht van de zijde van de autoriteiten staat dat hij hierdoor ernstig wordt belemmerd in zijn bestaansmogelijkheden. Verweerder heeft daartoe aangevoerd dat uit de verklaringen van eiser blijkt dat eiser nadat hij

in juni 2002 voor de tweede maal is opgehouden voor verhoor nog bijna vier jaar in Syrië heeft verbleven en in die periode geen persoonlijke problemen heeft ondervonden. Voorts is aan eiser bij zijn vrijlating geen vrijheidsbeperkende maatregel opgelegd. Tevens heeft verweerder gesteld dat eiser van maart 2003 tot juni 2005 zijn dienstplicht zonder incidenten heeft vervuld. Tot slot heeft verweerder aangevoerd dat eiser heeft verklaard dat hij met een op zijn eigen naam gesteld paspoort en behorende foto op legale wijze zijn land van herkomst heeft verlaten. Verweerder heeft geconcludeerd dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege de activiteiten van zijn vader in de negatieve aandacht van de Syrische autoriteiten staat. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft geoordeeld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw.

2.9 In het kader van het beroep van eiser op artikel 3 van het EVRM overweegt de rechtbank, mede gelet op hetgeen hiervoor ten aanzien van het asielrelaas is overwogen, dat niet aannemelijk is dat eiser bij gedwongen verwijdering naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Eiser kan aan het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw derhalve geen aanspraak op een verblijfsvergunning onttelen.

2.10 Met betrekking tot de stelling van eiser dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst opnieuw in de negatieve belangstelling zal komen te staan - onder meer vanwege de presentatie voor het verkrijgen van een laissez-passer bij de Syrische autoriteiten -, overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser zijn dienstplicht heeft vervuld en op gecontroleerde wijze het land van herkomst heeft verlaten. Verweerder verwijst in dit verband naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 augustus 2006 (DPV/AM 897733/06). De rechtbank overweegt dat met name de procedure bij terugkeer naar Syrië uitgebreid in voornoemd ambtsbericht wordt beschreven. Met betrekking tot de terugkeer is in het ambtsbericht aangegeven dat in het kader van een identiteitsonderzoek de standaardprocedure is dat een uitgezette Syriër bij terugkeer naar Syrië aldaar wordt aangehouden ter controle van zijn gegevens. Dit vindt in ieder geval plaats bij die Syrische onderdanen die niet in het bezit zijn van een paspoort, maar reizen op een laissez-passer. Bij binnenkomst in Syrië wordt, evenals bij uitreis, gecontroleerd of men gezocht wordt door de autoriteiten. Deze controle kan enkele uren tot dagen duren, gedurende welke men in detentie verblijft. Blijkens het ambtsbericht zijn er geen aanwijzingen dat het enkele feit dat men een asielaanvraag heeft ingediend in het buitenland, tot negatieve aandacht leidt van de Syrische autoriteiten bij terugkeer.

2.11 De rechtbank stelt vast dat uit het ambtsbericht blijkt dat er onder bepaalde voorwaarden het risico bestaat op ondervraging en detentie bij terugkeer. In het geval van eiser zijn er naar het oordeel van de rechtbank echter geen aanknopingspunten voor het oordeel dat eiser bij terugkeer, in plaats van de standaardprocedure te ondergaan, een behandeling te wachten zou staan die strijdig is met artikel 3 EVRM. Eiser heeft immers op legale wijze - in het bezit van een op zijn eigen naam gesteld paspoort - het land van herkomst verlaten. Hij heeft zijn dienstplicht vervuld en voorts is gesteld noch gebleken dat hij op een signaleringslijst zou voorkomen of een strafblad zou hebben.

2.12 Met betrekking tot het door eiser gestelde omtrent de procedure ter verkrijging van een laissez-passer, overweegt de rechtbank als volgt. Blijkens voormeld ambtsbericht zal eiser bij terugkeer naar Syrië, wanneer hij met een laissez-passer zou reizen, de standaardprocedure ondergaan, waarbij hij ter controle van zijn gegevens zal worden

aangehouden. Gelet op het vorenoverwogene bestaat er geen grond om aan te nemen dat deze standaardprocedure zal leiden tot repercussies jegens eiser. Evenmin zijn andere individuele feiten en omstandigheden gesteld op grond waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht. Eiser kan aan het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw derhalve geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

2.13 Ten aanzien van eisers beroep op klemmende redenen van humanitaire aard als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw overweegt de rechtbank dat verweerder zich voldoende gemotiveerd op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser aangevoerde omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn om te oordelen dat in redelijkheid niet van eiser kan worden verlangd terug te keren naar Syrië. Verweerder heeft zich in dit kader op het standpunt gesteld dat de door eiser gestelde mishandelingen door de Syrische veiligheidsdienst in maart 2002 niet kunnen worden aangemerkt als een gebeurtenis zoals beschreven in de limitatieve opsomming in paragraaf C1/4.4.2.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 en deze gebeurtenis geen aanleiding voor eiser is geweest om zijn land van herkomst te verlaten. De stelling van eiser dat hij zijn dienstplicht moest vervullen, kan volgens verweerder niet worden gevolgd nu hij voorafgaand aan zijn dienstplicht nog van maart 2002 tot maart 2003 bij zijn oom heeft verbleven. De rechtbank overweegt, evenals verweerder, dat deze gebeurtenis geen aanleiding heeft gevormd voor het vertrek van eiser uit Syrië. Eiser is eerst op 7 januari 2006 vertrokken uit Syrië. Derhalve is niet gebleken van een situatie als bedoeld in artikel 29, aanhef en onder c, Vw op grond waarvan verweerder aan eiser een verblijfsvergunning niet heeft kunnen onthouden.

2.14 Evenmin is gebleken van overige klemmende redenen van humanitaire aard als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw, noch van een situatie als bedoeld in artikel 29, aanhef en onder d, Vw, op grond waarvan verweerder aan eiser een verblijfsvergunning niet heeft kunnen onthouden.

2.15 Voorts komt eiser ook niet in aanmerking voor een afgeleide verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder f, Vw. De rechtbank overweegt dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat voor verlening van deze vergunning is vereist dat eiser gelijktijdig met zijn vader is ingereisd dan wel binnen drie maanden nadat zijn vader zijn verblijfsvergunning heeft verkregen, is nagereisd. De door eiser ter verschoning van de overschrijding van die termijn aangevoerde omstandigheden, te weten dat hij wegens een motorongeluk noodgedwongen moest achterblijven, dat hij niet in het bezit was van de nodige financiële middelen en dat hij zijn militaire dienstplicht nog moest vervullen, leiden niet tot het oordeel dat eiser aan dat vereiste voldoet. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat eiser, gelet op hetgeen hij tijdens het eerste en het nader gehoor heeft verklaard, niet vóór september 2005 de intentie had om zijn land van herkomst te verlaten dan wel pogingen daartoe heeft ondernomen.

2.16 Eiser heeft tot slot een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel en daarbij verwezen naar de situatie van zijn broer, , die eveneens gearresteerd is en tezamen met eiser het land van herkomst heeft verlaten en inmiddels in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De rechtbank overweegt dat gebleken is dat bij besluit van 11 augustus 2006 aan de broer van eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c Vw is verleend. Ter terechtzitting heeft verweerder desgevraagd aangegeven dat deze vergunning is verleend op grond van het traumata-beleid aangezien de broer binnen zes maanden na de hem overkomen, traumatische gebeurtenis zijn land van herkomst heeft verlaten. Nu hiervan bij eiser geen

sprake is, gaat het beroep op het gelijkheidsbeginsel naar het oordeel van de rechtbank niet op.

2.17 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.18 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

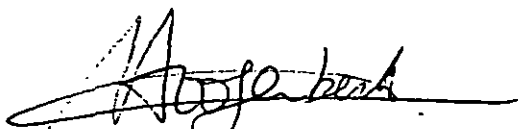
Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.P. Glerum, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 10 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. N.R. Hoogenberk als griffier.



de griffier



de rechter

afschrift verzonden op:

23 Mei 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.



Advocaten
Mr P. R. Denz

Juridisch medewerker
Mr H. LUIS

Bureaumedewerker
CTW van Dijk

Kantoor
Balijselaan 46
3521 GF Utrecht

Postbus 5053
3502 JS Utrecht

Telefoon: (030) 2885 666
Fax: (030) 288 66 10

E-mail: rirdenz@iscali.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 3554 B 14 JUN 2007	
ZAAKNR. 200706115 AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per fax 070-3651380

Datum: 11 juni 2007

Re:reft:

IND nr.: 0602.14.0155

Uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Utrecht

d.d. 10 mei 2007

Hoger Beroep

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Syrisch nationaliteit, verblijvende te te dezer zake domicilie kiezende te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46 (Postbus 5083, 3502 JB Utrecht) ten kantore van mr. Denz, advocaat en procureur die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Machtiging

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende mr. Denz, advocaat en procureur te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46, door _____, verblijvende te _____, bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Utrecht d.d. 10 mei 2007 (bijlage 1).

hierna aangeduid als appellant, kan zich niet verenigen met voormelde uitspraak noch met de gronden waarop zij is gestoeld en wel op grond van de hierna volgende overwegingen:

[illegible]

2-D00045161 (Sine-Mazoud M.C. Gronden HB 11-06-2007 doc



Grief I:

De rechtbank overweegt ten onrechte in ro 2.11:

" De rechtbank stelt vast dat uit het ambtsbericht blijkt dat er onder bepaalde voorwaarden het risico bestaat op onderuragingen en detentie bij terugkeer. In het geval van eiser zijn er naar het oordeel van de rechtbank echter geen aanknopingspunten voor het oordeel dat eiser bij terugkeer, in plaats van de standaardprocedure te ondergaan, een behandeling te wachten zou staan die strijdig is met artikel 3 EVRM. Eiser heeft immers op legale wijze - in het bezit van een op zijn naam gesteld paspoort - het land van herkomst verlaten. Hij heeft zijn dienstplicht vervuld en voorts is gesteld noch gebleken dat hij op een signaleringslijst zou voorkomen of een strafblad zou hebben."

Toelichting

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat appellant de standaardprocedure zal ondergaan bij terugkeer naar Syrië. De rechtbank miskent aldus het feit dat appellant in 2002 door de Syrische autoriteiten werd opgehouden voor verhoor en mishandeld, een feit welke door de staatssecretaris overigens voor waar wordt aangenomen. Bovendien zijn de problemen van appellant met de Syrische autoriteiten ontstaan als gevolg van de politieke problemen van zijn vader, die naar Nederland vluchtte. Appellants vader is door de staatssecretaris van Justitie op grond van artikel 29 lid a in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel. Er bestaat onmiskenbare samenhang tussen de ondervonden vrees voor vervolging zowel bij vader als zoon. Bij terugkeer in Syrië zal de zoon worden ontmaskerd en als tegenstander van het regime worden beschouwd zoals reeds eerder is gebeurd. De rechtbank had met het vorenstaande, zijnde persoonlijke omstandigheden van appellant, rekening behoren te houden, in plaats van te verwijzen naar een standaardsituatie als bedoeld in het algemeen ambtsbericht. Het gaat hier dus uitdrukkelijk niet om de standaardsituatie van een Syrische burger die in het buitenland asiel heeft aangevraagd en nu dient terug te keren. Wanneer appellant terugkeert naar Syrië zal zeker zijn oude dossier uit 2002 gelicht worden en in de toelatingsprocedure worden betrokken; Te meer nu de andere familieleden van appellant, door Nederland, in het bezit van een verblijfsvergunning werden gesteld. Appellant zal dan ook met zeer grote waarschijnlijkheid door de beambten van de grensbewaking aan de veiligheidsdienst van Syrië worden overgedragen, met alle gevaren van dien. Appellant loopt bij terugkeer een groot en persoonlijk risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Nu de rechtbank de voorgeschiedenis van appellant niet op een juiste wijze heeft betrokken bij de mogelijke schending van artikel 3 EVRM en ten onrechte van een standaardsituatie uitgaat bij terugkeer kan de hier bestreden uitspraak niet in stand blijven.

Om alle genoemde redenen:

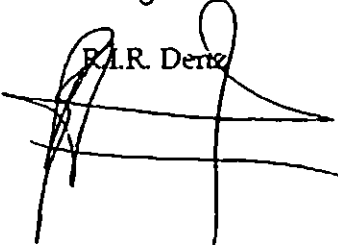
- 1 Ware de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht van 10 mei 2007 te vernietigen;
- 2 Ware de litigieuze beschikking d.d. 10 augustus 2006 te vernietigen;



- 3 Ware te bepalen dat de staatssecretaris van Justitie de proceskosten in beide instanties dient te vergoeden
- 4 Ware de staatssecretaris van Justitie op te dragen een nieuwe beslissing te nemen.

Hoogachtend,

R.I.R. Dene

A large, stylized handwritten signature in black ink, appearing to be 'R.I.R. Dene', is written over the typed name and extends across the page.